

A migráns pályázat indítása:

„érzékenyítő program” a tantestület számára Krakkóban

Tantestületünk 48 fővel, valamint meghívott előadókkal, Győri Jánossal indult 2012. októberében busszal Krakkóba. Ez az út érzékenyítő program volt a tantestület számára, valamint az első út azok sorában, ahol a migráns pályázat keretében külföldi magyar intézetekkel terveztük felvenni a kapcsolatot, többek között azért, hogy a magyar, mint idegen nyelv tanításáról is eszmét, illetve tapasztalatot cseréljünk.

Hosszú, de gyönyörű tájakon vivő út után érkeztünk a szállásunkra szombat este. Másnap Krakkóban néztük meg a legfőbb nevezetességeket. Egy lengyel-magyar származású egyetemista lány tolmácsolta nekünk végig az idegenvezetést, aki nagyon lelkesen, kedvesen végezte ezt a feladatot.

Hétfőn aztán munkához láttunk: reggel meghallgattunk két rendkívül értékes előadást: kolléganőnk, Alexandrov Andrea az iskolai konfliktuskezelés módjairól, lehetőségeiről beszélt, majd Győri János érzékenyítő előadása következett a migráns háttérű gyerekek kezelésével kapcsolatban. Később a krakkói egyetem magyar intézetét látogattuk meg, ahol nagyon készségesen válaszoltak kérdéseinkre, meséltek munkájukról, osztották meg velünk tapasztalataikat.

Délután folytattuk a városnézést, Krakkó sokszínűsége elragadott minket, és esti fényekben is csodálatosan szépnek találtuk a történelmi belvárost.

Másnap, mielőtt hazaindultunk volna, szívszorító élményben volt részünk: az Auschwitz - Birkenau-i haláltáborba mentünk. Megrendülve jártunk a barakkok között és néztük meg a kiállítást a „magyar barakkban”, a sokkoló fényképeket, tárgyakat, az égetőkemencéket. Hátborzongató volt a birkenau-i őrtoronyból körülnézni, ameddig a szem ellát, a tábor területén; a ködös, nyomasztó, szomorú idő mintha hangulatunk kivetülése lett volna. Nehéz szívvel szálltunk vissza a buszba, megszólalni sem nagyon tudtunk. A mindannyiunkat felkavaró látogatás örökre mély nyomot hagyott bennünk. Utunk végén élesen ráirányította figyelmünket arra, ami a migráns pályázatunknak is az egyik legfőbb célja, központi eleme: mélyebben megismerni és ezáltal megtanulni értékelni a más vallású, nemzetiségű, bőrszínű embertársainkat, hiszen az egymás iránti tolerancia, az elfogadás az egyetlen emberi út. (Horváthné Gődény Judit tanár)